

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 7 april 2022
(OR. fr)

8059/22

AGRI 147
AGRISTR 22
ENV 338
CLIMA 161
FORETS 26
RECH 181

LÄGESRAPPORT

från: Rådets generalsekretariat

till: Delegationerna

Komm. dok. nr: 15045/21

Ärende: Rådets slutsatser om jordbruk och skogsbruk avseende Europeiska kommissionens meddelande om hållbara kretslopp för kol

För delegationerna bifogas rådets slutsatser om jordbruk och skogsbruk avseende Europeiska kommissionens meddelande om hållbara kretslopp för kol, som godkändes av rådet (jordbruk och fiske) vid mötet den 7 april 2022.

**Rådets slutsatser om jordbruk och skogsbruk avseende Europeiska kommissionens
meddelande om hållbara kretslopp för kol**

Europeiska unionens råd

SOM ERINRAR OM

- rådets slutsatser av den 15 november 2021 om EU:s nya skogsstrategi för 2030¹,
 - rådets slutsatser av den 10 juni 2021 om den nya EU-strategin för klimatanpassning²,
 - rådets slutsatser av den 19 oktober 2020 om strategin Från jord till bord³,
 - rådets slutsatser av den 29 november 2019 om den uppdaterade bioekonomistrategin⁴,
 - rådets slutsatser av den 23 oktober 2020: Biologisk mångfald – hög tid att agera⁵,
1. VÄLKOMNAR Europeiska kommissionens meddelande med titeln *Hållbara kretslopp för kol*,

¹ Dok. 13537/21.

² Dok. 9694/21.

³ Dok. 12099/20.

⁴ Dok. 14594/19.

⁵ Dok. 11829/20.

2. UNDERSTRYKER jord- och skogsbrukets särdrag när det gäller klimatfrågor; jord- och skogsbruket bidrar till de övergripande insatserna för att minska utsläppen, som även i fortsättningen måste stå i centrum för Europeiska unionens klimatneutralitetsmål, samtidigt som de kan absorbera och lagra koldioxid genom kolpooler (skogar, skogsmark och träprodukter, gräsmarker, trädjordbruk, jordbruksmark, våtmarker osv.),
3. FRAMHÅLLER att målet om hållbar livsmedelsproduktion förblir det främsta målet för jordbrukssektorn, BETONAR betydelsen av skogarna och deras hållbara förvaltning eftersom de uppfyller flera mål, bland annat bevarande av biologisk mångfald, bevarande och förbättring av produktionen av biomassa, samt deras bidrag till en hållbar bioekonomi, UNDERSTRYKER att jord- och skogsbruket också i hög grad påverkas av klimatförändringarna, som bland annat påverkar lagringspotentialen och gör det nödvändigt att anpassa produktionssystemen och öka ekosystemens motståndskraft,
4. KONSTATERAR att det, för att uppnå unionens klimatmål, utöver det pågående lagstiftningsarbetet avseende 55 % -paketet, är lämpligt att främja frivilliga incitament på markförvaltnivå för att stärka unionens kolsänkor genom att på ett hållbart sätt lagra mer koldioxid i jordbrukets och skogarnas ekosystem samt andra naturliga ekosystem och bevara befintliga kollager, och VÄLKOMNAR i detta avseende avsikten att utvidga det finansiella stödet, även från den privata sektorn, utöver den gemensamma jordbrukspolitiken – som stöder ett brett spektrum av kolinlagrande jordbruk, koldioxidbindning och andra metoder för att begränsa klimatförändringarna – samt annat offentligt stöd,

5. STÖDER strategin att betrakta kolinlagrande jordbruk som en ny, frivillig, grön affärsmodell som kan utgöra en ytterligare inkomstkälla för markförvaltare, och uppmuntrar dess användning på unionens territorium, men BETONAR att ersättningen till markförvaltaren måste ge tillräckliga incitament samtidigt som man undviker betydande negativa effekter och förändringar i markanvändningen, till exempel att marken görs mindre överkomlig och tillgänglig för markförvaltare eller att produktionen minskas,
6. BETONAR behovet av riktade informations- och rådgivningstjänster, även inom ramen för befintlig politik och befintliga program, för att främja kunskapsöverföring och utbildning av markförvaltare och andra berörda parter, och ANSER att främjande av forsknings- och innovationsverksamhet skulle kunna bidra till att uppnå dessa mål,
7. ERINRAR OM att på EU-nivå metan (CH₄) står för 56 % och dikväveoxid (N₂O) för 39 % av växthusgasutsläppen i jordbruksproduktionen⁶, medan koldioxid (CO₂) utgör en mindre andel av växthusgasutsläppen, och NOTERAR dessutom att vissa jordbruksmetoder som kan öka koldioxidbindningen samtidigt kan leda till högre dikväveoxidutsläpp, och ERKÄNNER därför den potentiella nyttan med en integrerad strategi för koldioxidlagring,

⁶ Uppgifter för 2019 baserade på Europeiska miljöbyråns (EEA) inventeringar av växthusgaser för EU-27. Dessa uppgifter omfattar inte utsläpp från energiförbrukning i jordbruksproduktionen. Den detaljerade metoden återges i indikatoruppsättningen ”Greenhouse gas emissions from agriculture in Europe”, som offentliggjordes av Europeiska miljöbyrån den 15 december 2021.

8. ANSER att de exempel på metoder som kommissionen identifierat i sitt meddelande som gynnsamma för koldioxidlagring i mark och andra ekosystem är relevanta, men BETONAR behovet av att ta hänsyn till de olika förhållandena i medlemsstaterna och deras regioner vid bedömningen av metoder för begränsning av klimatförändringar, men FRAMHÅLLER att praxis vad avser kolinlagrande jordbruk måste följa miljöintegriteten, särskilt för att undvika negativa effekter på den biologiska mångfalden, UPPMANAR mot denna bakgrund kommissionen att i samarbete med medlemsstaterna tillhandahålla ytterligare exempel på förbättrade markförvaltningsmetoder, utöver dem som anges i meddelandet, på grundval av aktuell vetenskaplig konsensus,
9. ÄR MEDVETET OM att det finns sidovinster med ovannämnda metoder, som särskilt kan bidra till att bevara den biologiska mångfalden samt vatten-, mark- och luftkvaliteten,
10. STÖDER kommissionens avsikt att fastställa en robust certifieringsram som bygger på standardiserade och validerade vetenskapliga metoder och diagnosinstrument på europeisk nivå för övervakning, rapportering och verifiering av de volymer av koldioxid som lagras och släpps ut, och FÖRESLÅR att en sådan ram innehåller ett krav på att kommissionen ska genomföra en oberoende verifiering av de framsteg som gjorts inom området kolinlagrande jordbruk och rapportera om detta, UNDERSTRYKER att för att säkerställa denna rams trovärdighet måste kvalitetskriterier såsom öppenhet, additionalitet, varaktighet och undvikande av negativa effekter på miljön och den biologiska mångfalden stå i centrum, och den bör inte avskräcka markförvaltare från pågående ansträngningar,
11. BETONAR att denna framtida certifieringsram bör vara enkel, i syfte att underlätta markförvaltarnas deltagande inte bör orsaka en oproportionerlig administrativ börda och inte bör leda till sanktioner om koldioxidbindningen är lägre än väntat av skäl som är oberoende av markförvaltarnas åtgärder,

12. STÖDER inrättandet i god tid av en expertgrupp på unionsnivå bestående av företrädare för medlemsstaterna, bland annat från skogsbruks-, jordbruks- och miljösektorerna, för att bistå kommissionen med beaktandet av befintlig bästa praxis för kolinlagrande jordbruk, FÖRESLÅR att denna grupp i synnerhet skulle kunna hjälpa kommissionen att studera alla befintliga internationella och nationella system för redovisning av minskningar av växthusgasutsläpp och lagring av koldioxid inom jord- och skogsbruket samt befintliga system för koldioxidcertifiering, UPPMANAR kommissionen att beakta expertgruppens arbete i syfte att bedöma de potentiella konsekvenserna av att utvidga tillämpningsområdet för EU:s regelverk för certifiering av koldioxidupptag för minskningen av jordbrukets växthusgasutsläpp, inbegripet ett ökat incitament för markförvaltare att minska växthusgasutsläppen på gårdsnivå,
13. BETONAR att certifieringsramen måste omfatta den flexibilitet som krävs för att ta hänsyn till medlemsstaternas och deras regioners särdrag och produktionssystem (inbegripet storleken på jordbruk, skiften och skogar, klimatförhållanden, jordtyper och odlingsmetoder), utan att äventyra systemets miljöintegritet,
14. BETONAR att regelverket för certifiering bör genomföras i full överensstämmelse med annan unionspolitik och dess mål, så att man undviker dubbelräkning och koldioxidläckage, och utan att undergräva målet om livsmedelstrygghet,
15. EFTERLYSER att den framtida unionsramen för certifiering utformas med beaktande av och, om möjligt, är förenlig med befintliga nationella initiativ med samma mål,
16. UPPMANAR kommissionen att undersöka om och hur unionsramen för certifiering skulle kunna inbegripa ett bredare spektrum av metoder som omfattar utsläpp av växthusgaser från jordbruket och eventuellt det ekonomiska värdet av sidovinster, utan att äventyra systemets enkelhet och tydlighet,

17. UPPMANAR kommissionen att beakta de faktorer som anges i dessa slutsatser, särskilt när den utarbetar sitt lagstiftningsförslag om inrättande av en unionsram för certifiering.
-